



BELAZERDE BOEL

(Blaues Blut und Erbsensuppe)

Blijspel in drie bedrijven

door

DIETER ADAM

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BELAZERDE BOEL - BLAUES BLUT UND ERBSENSUPPE** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DIETER ADAM** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Han - gemoedelijke omhoog gevallen ex-friturehouder, met 'n grondige hekel aan opgeklopte grootdoenerij

Roos - zijn wederhelft, die de plotseling verworven rijkdom naar 't hoofd gestegen is en beduidend meer wil zijn dan ze is

Betje - hun beider dochtertje van huwbare leeftijd, dat, net als haar vader, met beide benen op de grond staat

Suzie - het nogal naïeve dienstertje van de nieuwe rijken, helemaal als zodanig gekleed in zwart strak rokje, met hagelwit schortje etc., iets ouder dan Betje

Jean - nog vrij jonge butler, mag nochtans tussen de vijftwintig en dertig zijn, gekleed in formele butlerkledij, desnoods met handschoenen, steeds correct en waardig

Dien - kokkin op leeftijd, zwaarlijvig, liefst zo'n echte schommel, gemoedelijk en 'n tikkeltje hardhorig

Adèle - gravin de Romandeaux, opvallend gekleed, extravagant, compleet met 'n grote hoed, met 'n zeer "daftige" en bekakte uitspraak

Huig - haar kindgebleven zoon van tussen de twintig en dertig, spreekt op dreinerige toon en met falsetstem

DECOR:

De drie bedrijven spelen zich af in een protserig ingerichte salon, met antieke meubelen, olieverfschilderijen, sculpturen, tapijten enz. De fantasie van de Bühnenbouwer zijn hier geen grenzen gesteld. Vanuit de zaal gezien is in de linkse korte kant 'n deur, die naar de keuken voert en in de rechtse korte kant eveneens 'n deur, in dit geval toegang gevend tot de gang, c.q. voordeur. In de brede achterwand 'n open doorgang, die zowel naar links als naar rechts toegang geeft tot het andere woongedeelte. In de tekst wordt 't gebruik hiervan aangegeven met af, of op, via midden links, of via midden rechts. In 't midden van de Bühne staat 'n divan met twee fauteuils en 'n tafeltje. In 't tweede en derde bedrijf is deze groep vervangen door een ferme tafel met zes stoelen.

EERSTE BEDRIJF

Han ligt op de divan te snurken, z'n hoofd afgedekt met 'n dagblad, hij draagt 'n oude trainingsbroek en 'n slobbertrui; Roos zweeft door de kamer in 'n deftig floddergewaad, van boven tot onder behangen met allerlei sieraden; haar gang is voornaam, of wat zij voor voornaam houdt en ze spreekt overdreven bekakt, tenminste op momenten dat ze deftig wil doen; op andere momenten, als ze uit haar rol valt, is ook van 'n deftige houding geen sprake meer; haar bekakte momenten worden in de tekst voorafgegaan door het woord "deftig"; dit geldt alleen voor het eerste bedrijf.

Roos: *(deftig, met een huwelijksaankondiging in de hand)* Jo-han, mijn gade, ontwaak. *(als antwoord krijgt ze 'n langgerekte snurktoon)* Jo-han, mijn gade, hoe durf je 't te bestaan om zorgeloos in Morpheus armen te rusten, terwijl je wederhelft met zo'n groot probleem worstelt! *(een nieuwe snurkvariant is daarvan 't gevolg, Roos, uit haar rol vallend)* Om de verdomme, Han Meuleman, trek de jalouzieën omhoog, ik moet met je praten!

Han: *(rekt zich uitgebreid, komt half overeind, waarbij de krant van z'n gezicht valt)* Roos, wat is dan nu alweer? Is 't me dan nog niet eens vergund op m'n gemak de beursberichten te bestuderen?

Roos: *(geërgerd)* Beursberichten bestuderen noemt ie dat! Laat me niet lachen! Gezaagd heb je, alsof je in je eentje het hele Omazane gebied wilde ontbossen.

Han: A-ma-zo-ne!

Roos: *(geïrriteerd)* Wat?

Han: Het struikgewas, waarvan je mij verdenkt er 'n aanslag op gepleegd te hebben, heet A-ma-zo-ne, m'n beste Roos!

Roos: *(deftig)* Jo-han, hoe vaak moet ik je nu nog verzoeken mijn persoon niet altijd met Roos te willen aanduiden. Ik hecht er bovenmatig aan Roswita genoemd te worden.

Han: *(nu rechtop zittend, gemoedelijk)* Toen we nog onze snacks verkochten in de houten keet op de hoek en onze klanten van patat met worst voorzagen, was je met Roos, Roosje en zelfs Roza, anders meer dan tevreden.

Roos: *(deftig)* Jo-han, de tijden hebben zich, dankzij jouw vinding, enigszins ten onzen gunsten gewijzigd. Vandaag de dag bewegen we ons in 'n zekere klasse, als je begrijpt wat ik bedoel. Die ons vroeger enigermate emigrerend pleegden te bejegenen, gaan er thans prat op, tot onze partygasten te behoren. Tegenwoordig vertoeven we in de betere kringen, my dear! Kunstenaars van naam en politici uit de

hoogste regionen gaan bij ons in en uit. Vergeet dat alsjeblieft niet, Jo-han!

Han: (*nog eens ongegeneerd geeuwend*) En moeten we ons daarop soms iets inbeelden? Je beseft toch zeker wel, waarom dat zootje opeens zo gek op ons is!? De kunstenaars willen zich eindelijk weer een een keertje kunnen zatvreten en de politieke jakhalzen, die zich politici noemen, zitten alleen maar te azen op giften voor hun partijkas. Je kunt beter met beide benen op de grond blijven, Roosje, want wie te hoog vliegt, heeft daarna doorgaans last met de landing. Mij is onze nieuwe rijkdom in elk geval niet naar 't hoofd gestegen, terwijl ik daartoe eerder reden gehad zou hebben, want uiteindelijk ben "ik" 't geweest, die de uitvinding gedaan heeft.

Roos: (*geringschattend*) Jij met je uitvinding! Niets anders dan stom toeval! Het hele theater is immers begonnen met jouw in feite idiote poging, om via 'n geheel nieuw product een breder publiek te bereiken. En wat je gedaan hebt is niets anders, dan alle mogelijke en onmogelijke ingrediënten onder elkaar te mengen, met als uit eindelijk resultaat, dat er 'n soort wondertablet van gemaakt kon worden, dat, als je 't in 'n teil water gooide, ook meteen 'n teil loodvrije benzine garandeerde.

Han: Daar hoef je niet zo geringschattend over te doen, want de multinationals hebben er uiteindelijk tien miljoen voor neergeteld.

Roos: O ja, voor 'n patent, dat ze, in hun eigen belang, zo vlug mogelijk hebben laten verdwijnen. Tien miljoen voor iets, dat aanvankelijk 'n nieuw soort snack had moeten worden.

Han: (*gemelijk*) En wat heb ik daar nu van? Mijn vrouw flipt uit en wil opeens tot het beter soort gajes behoren. Vroeger kon ik 's avonds in m'n doordeweekse plunje voor de televisie liggen, pinda's uit de super knabbelen en, als ik er zin in had, op m'n gemak in slaap sukkelen. Tegenwoordig moet ik me met vaste regelmaat in een te enge smoking wringen, omdat de een of andere geborneerde flapdrol zo hoognodig 'n party moet geven, waarbij wij onmogelijk gemist kunnen worden. Bij onze vroegere vrienden, die jij ondertussen afgedankt hebt, kon je je, als ze 'n feestje hadden, altijd tegoed doen aan gegrilde worst, spareribs, coteletten en noem maar op. Tegenwoordig krijgen we sjattobrisants geserveerd met harrie-kotst-ver! Hoe je 't schrijft, weet dat over 't paard getilde zootje zelf niet, maar vreten zul je 't! Gaffer!

Roos: (*deftig*) Jo-han, ik ben lichtelijk bevreesd, dat jouw hersens, gemeten naar ons nieuw verworven welvaartspeil, in niet geringe wijze te licht van constructie zijn.

Han: (*sarcastisch*) Maar jij hebt met de jouwe bijzonder geboft, nietwaar.

Jij bent immers uit 't achterste van de een of andere hoogbegaafde professor gekropen! Om er tranen van in de ogen te krijgen!

Roos: Ik heb er in elk geval geen moeite mee, om op deze wijze naar de financieel ietwat gemakkelijker kant van 't leven overgeheveld te zijn. En jij zou best eens 'n voorbeeld mogen nemen aan de van Breeschotens. Hij heeft z'n vijf miljoen weliswaar op 'n heel wat dubieuzere manier verworven, maar zijn dochter gaat desondanks en niettemin toch met 'n rasechte baron trouwen. *(geeft hem de kaart)* Hier, lees zelf maar, krijg je er misschien enig idee van hoe anderen zich in de kijker weten te spelen.

Han: *(was al doende z'n bril te zoeken, zet 'm op, leest)* De heer Hendrik Emilius van Breeschoten en mevrouw Eleonora Amanda van Breeschoten Debultenaere, hebben het genoeg u kennis te geven van het voorgenomen huwelijk van hun dochter Corina, met baron Amadeus Timoteus Ignatius Hyronimus Constantijn de Swarte van de Hoop van Slochteren en Zuidervoort. *(haalt diep adem, in de verte kijkend)* Goeiegenade zeg! Tegen de tijd, dat die op 't stadhuis de huwelijksakte ondertekend heeft, is hen wel de koffie koud geworden.

Roos: *(deftig)* En, is dat de enige, nauwelijks geestrijke gedachte, die je daarbij te binnen schiet?

Han: *(haar dom aankijkend)* En wat zou me daarbij dan anders te binnen moeten schieten?

Roos: Bijvoorbeeld, dat die met hun belachelijke vijf miljoen een echte baron voor hun dochter aan de haak hebben geslagen en wij voor de onze nog niet eens 'n jonkheer kunnen bemachtigen.

Han: Nou en? Ons Betje kan best...

Roos: *(onderbrekend)* Bettina Dorothé alsjeblijft!

Han: *(dwars)* Voor mij is en blijft 't onze Betje! Basta uit! En dat Betje is nog veel te jong om zich nu al aan 'n man te binden!

Roos: *(deftig)* Bettina Dorothé heeft haar eenentwintigste levensjaar al afgerond en op deze leeftijd was ik, m'n beste Jo-han, al door huwelijksbanden aan jou verbonden.

Han: *(bits)* O ja, maar alleen, omdat jij me toentertijd op de kermis in Tilburg, tussen de poffertjeskraam van mijn vader en de schiettent van de jouwe, hebt weten te verleiden. Toen we negen maanden later voor de pastoor stonden, is 't je reinste Irma la Douce-huwelijk geworden! 's Avonds kon hij immers al onze Betje dopen.

Roos: *(deftig, met hand aan d'r hoofd)* Jo-han, herinner me alsjeblijft niet meer aan deze onzalige tijden. Ik kan ze helaas niet meer ongedaan maken en betreur deze weinig verheffende toestanden ten zeerste.

Han: *(gemoedelijk grijnzend)* Ik niet. Toen was er tenminste nog wat te

beleven in onze familie, maar vandaag... (*wegwenkend*) Nou ja, vergeet 't! Maar eh, wat moet dat gezeur over die van Breeschotens, met hun van deftige namen vergeven baron, eigenlijk? Je voert toch zeker weer wat in je schild zeg. Of niet soms?

Roos: (*deftig*) Jo-han, leen je oor aan je beminde gade. Ik ben namelijk de mening toegedaan dat, als de van Breeschotens zich met hun armzalige vijf miljoen 'n baron kunnen permitteren, wij met onze tien miljoen toch zeker aanspraak mogen maken op 'n graaf!

Han: (*spottend*) Ach zo, 'n graaf, ja ja. En eh, heb je misschien ook al 'n keuze gemaakt uit het momenteel voorhanden zijnde aanbod aan graven? Ik bedoel, die zullen zich wel lopen te verdringen, om met de dochter van de hoogedelgeboren nazate van een kermis-schiet-tentexploitant in 't huwelijk te kunnen treden.

Roos: (*streng*) Han Meuleman, plebejer, drijf niet de spot met me! Natuurlijk heb ik m'n oor zo links en rechts al eens te luisteren gelegd! Tijdens ons thee-uurtje gistermiddag hebben we er nog uitvoerig over gedebrailleerd.

Han: Gedelibereerd, bedoel je.

Roos: (*deftig*) Ik en m'n vriendinnen, die allemaal uit de meest gerenoveerde huizen stammen.

Han: Gerenommeerd, wilde je zeggen, neem ik aan.

Roos: (*lomp*) Hou je kiezen op elkaar! Luchtledige vierkantswortel! (*deftig*) Wij plegen steeds te conserveren op 't hoogste niveau! En stel je voor: de vrouw van minister Zwaansbroek kent 'n zekere barones van Uittenbogaard en die haar nicht heeft op haar beurt weer kennis aan 'n zekere gravin de Rommedoer, wier zoon nog vrij is en geen verplichtingen heeft. Zo, en wat zegt m'n gade nu?

Han: Ik ben met stomheid geslagen, al was het alleen maar vanwege de naam.

Roos: (*deftig*) Jo-han, ik kan me niet aan de indruk onttrekken, dat jij gebukt gaat onder een gemis aan innerlijke rijpheid! (*lomp*) 't Zal ons toch zeker worst wezen hoe die gozer heet! Als ie maar met onze dochter trouwt!

Han: (*opgewonden*) Hé, wacht eens even! Ik laat onze Betje toch zeker niet trouwen met zo'n schertsfiguur, alleen om jou gravin-moeder te laten worden! O nee madam, zet dat maar uit je hoofd!

Roos: (*ietwat bedeesd*) Ja, kijk Han, jij doelt natuurlijk op die rare naam van 'm, maar 't kan ook best, dat ie 'n beetje anders heet. Je weet, dat ik met namen altijd zo m'n problemen heb.

Han: (*sarcastisch*) En niet alleen met namen. Maar dit terzijde. Wat ik je echter wel kan verzekeren is, dat ons Betje met de man trouwt, waar ze ook echt van houdt en dat titel of naam daarbij absoluut geen

criterium zijn!

Roos: Maar misschien wordt ze wel verliefd op die graaf.

Han: Vrouw, hoe kan dat nou, als ze 'm nog niet eens kent!

Roos: (*deftig*) Ze zal 'm echter leren kennen, m'n beste, want ik ben zo vrij geweest hem en z'n moeder uit te nodigen om een paar dagen bij ons te komen logeren.

Han: (*ontzet opspringend*) Dat zal toch niet waar zijn! Hoe haal je 't in je hoofd om wildvreemde mensen zomaar bij ons uit te nodigen? Volgens mij ben je totaal van slag af!

Roos: (*deftig*) Jo-han, m'n geliefde gade, ik weet uiteindelijk zeer wel, wat ik aan m'n familie verplicht ben.

Han: (*kwaad tegen z'n voorhoofd tikkend*) Volgens mij is bij jou niet zomaar 'n schroefje los, maar ligt de hele verdeelkap in de vernieling. Maar wat zou 't ook. Aan de kommer en kwel van onze nieuwe situatie ben ik inmiddels wel gewend geraakt. En Betje zal zelf wel weten wat d'r te doen staat... Wanneer komt dat adellijk gespuis hier opdagen. Ik vraag 't maar, zodat ik me er mentaal 'n beetje op kan instellen.

Roos: (*deftig*) Mevrouw Zwaansbroek heeft via barones van Uittenbogaard van de nicht van gravin de Rommedoer, of hoe ze dan ook heten mag, vernomen, dat genoemde gravin en haar hooggeboren zoon zich overmorgen ten onzent zullen vervoegen.

Han: (*ontzet*) Overmorgen al? Mens, 't wordt de hoogste tijd, dat ze jou in 'n emmer water zetten, want volgens mij ben je aan 't uitdrogen! Dat je me 'n paar keer per week meesleept naar die oervervelende hysaucijzeparty's en dat we er zelf twee tot drie per maand moeten geven, is al erg genoeg. Maar in die gevallen ben ik tenminste nog overdag van m'n rust verzekerd en kan ik doen en laten wat ik wil. Nu echter ga je me dat bekakt geteisem ook al voor dag en nacht over de vloer halen! Mens, besef je wel wat je me aandoet?

Roos: (*deftig, hem speels in z'n wang knijpend*) Maar zeker, Jo-han. Ik besef ten volle, hoeveel moeite 't je zal kosten, je nu ook overdag als 'n gentelman (*zo uitspreken*) te moeten gedragen. Maar je moet begrijpen, my dear, deze hoogwelgeboren arristomaten zijn nu eenmaal ingesteld op zekere gecultiveerde omgangsvormen.

Han: (*ironisch*) Waarover wij in voldoende mate beschikken, nietwaar! Vooral jij, als nakomelinge van 'n kermischiettentexploitant!

Roos: (*deftig*) Jo-han, ik doe in elk geval m'n uiterste best daartoe. Ik weet nochtans zelf ook wel, dat ik in dat opzicht nog niet voor de volle honderd procent perfect ben en daarom ook is 't, dat ik 'n butler geëngageerd heb, die zal trachten, in de korte tijd die hem daartoe nog ter beschikking staat, corrigerend op ons in te werken.

Han: (*geringschattend*) Dat lukt 'm nooit! Nog in geen honderd jaren!

Roos: (*deftig*) 'n Beetje meer vertrouwen, m'n beste. Mevrouw Zwaansbroek heeft mij deze persoon warm aanbevolen. Hij heeft in de beste huizen gediend en beschikt over voortreffelijke referenties. Bovendien kunnen we 'm elk moment hier verwachten.

Han: (*laat zich vertwijfeld in 'n stoel vallen, sarcastisch*) Moet je nagaan! Na al m'n hele leven naar zo'n stijve hark te hebben uitgekeken, zal m'n hartewens nu eindelijk in vervulling gaan. Je moet maar boffen! (*er wordt aangebeld*)

Roos: (*gaat vlug ergens zitten, stijf rechtop, voornaam kijkend*) Entree!

Han: (*ongelovig*) Meen je dat nou? Behoort dat ook tot de goede toon?

Roos: Wat?

Han: Dat je voortaan entree vraagt van iemand die hier binnen wil...

Roos: Achterlijk rund! Entree is frans en wil zeggen, dat diegene die geklopt heeft, naar binnen mag komen. Mevrouw Zwaansbroek zegt dat ook altijd.

Han: O zo. Maar eh, er is niet geklopt, dat was namelijk de voordeurbel. En eh, moet die dan ook op z'n frans...

Suzie: (*op van rechts*) Oh mevrouw, nu gaan we 't krijgen hoor! Absoluut!

Roos: (*deftig, uit de hoogte*) Wel m'n kind, wat kan je onbesuisd optreden hier rechtvaardigen?

Suzie: (*verontwaardigd*) Maar mevrouw, er is toch aangebeld! En buiten staat 'n manskerel met 'n koffer, ik zag 'm door 't raam! En 'n stuk zeg ik u! Echt zo'n geile bink voor bepaalde momenten, als u begrijpt wat ik bedoel! (*zoent haar vingertoppen*) Werkelijk om te zoenen! Tjongetjongetjonge nog aantoe!

Roos: (*deftig*) Suu-zie, hoe vaak moet ik je er nu nog op attenderen, dat we ons tegenwoordig van 'n andere omgangstaal plegen te bedienen, dan in de tijd, toen je nog fricandellen in 't vet gooide. Wij behoren inmiddels tot een van de meest respectabele huizen in deze omgeving, waarin aan goede omgangsvormen zeer veel waarde wordt gehecht.

Suzie: (*onverschillig*) Welja mevrouw, mij best. (*naar rechts gaand*) Maar eh, wat denkt u, zal ik dan maar eens gaan vragen wat die Adonis moet?

Roos: (*deftig*) Naturelement. En je hoeft niets te vragen, want ik weet wie 't is. Zeg 'm maar, dat we belet geven.

Suzie: (*niet-begrijpend*) Denk niet, dat ie daarvoor komt, mevrouw, want 't lijkt me echt geen type dat veel om ballet geeft.

Roos: Stomme koe! Je moet die kerel binnenbrengen!

Suzie: Ziet u wel, wist ik toch. (*af rechts*) Waarom spreekt u ook niet meteen in verstaanbaar nederlands met me.

Roos: Lieve hemel, dat onnozel kuiken is en blijft oerstom.

Han: *(droog)* Daarom valt ze hier ook niet eens op.

Roos: Als ze niet bereid is zich aan te passen, zie ik me genoodzaakt haar eruit te schoppen.

Han: O nee Roos, dat kun je niet maken. Voordat we de pech hadden rijk te worden, heeft ze ons in de keet op de hoek altijd goed geholpen. Uien gepeld en gesneden, friet voorgebakken, de vette troep opgeruimd en noem maar op!

Roos: *(hatelijk)* O ja, en als ik ziek was, heeft ze me ook in menigerlei ander opzicht vervangen.

Han: *(met twee vingers omhoog)* Nooit Roos, nooit! *(slaat daarna z'n vingers 'n paar maal langs zich af en blaast erop)*

Suzie: *(van rechts op met Jean, in jas en met koffer, hem als 'n verliefde koe aanstarend)* Kijk mevrouw, hier is ie.

Jean: *(met galante buiging)* Doet me genoeg, mevrouw... *(tot Han)* meneer, zeer aangenaam.

Suzie: *(smachtend)* O nee, wat 'n man! Zalig!

Roos: *(deftig)* Suu-zie, 't is goed, ja. *(deftig wegwenkgebaar)* Je mag je verwijderen.

Suzie: Zoals u wilt mevrouw. *(veroert zich niet, blijft Jean aangapen)*

Roos: *(deftig)* Suu-zie, ik zei verwijderen.

Suzie: *(wakker wordend)* Ver... ja ja, zeker, mevrouw, verwijderen. Tot eh, tot ziens dan maar! Tot kijk Han! *(Jean met beide handen 'n kushand gevend)* Wel, meneer, tot later! *(richting midden rechts)* Daar krijg je werkelijk zachte knieën van... *(afgaand)* en kriebelingen van boven tot onder!

Roos: *(deftig)* Pardon, neemt u ons niet kwalijk, meneer eh?

Jean: *(met lichte buiging)* Jean, mevrouw, noemt u me gewoonweg Jean. Zo ben ik 't uit m'n vorige betrekkingen gewend.

Han: Jean dus. Zo zo. *(half vragend tot Roos)* Mag ik dan aannemen, dat u de butler bent, die mijn vrouw geëngageerd heeft?

Jean: Om u te dienen, meneer. En als u mij toestaat het even onder uw aandacht te mogen brengen: ik heb mijn opleiding namelijk genoten op een der beste butlerscholen van Engeland. Mijn opleiding geeft me zelfs 't recht, bij the Queen of Engeland te mogen dienen.

Han: *(spottend)* En desondanks komt u toch bij ons? Jongeman, zo brengt u toch ernstig letsel toe aan uw eigen carrière.

Jean: Wel meneer, men heeft mij u aanbevolen en omdat ik toevallig toch vrij was...

Betje: *(komt opstormen via midden links)* Pa, ma, hebben jullie 't al ge... *(merkt Jean op, blijft verrast staan)* Oh, d'r is visite, neem me niet kwalijk.

Roos: *(deftig)* Maar baa-by, dat geeft toch niet. Kun je meteen kennis

maken met een nieuwe werknemer van ons huis. Bettina Dorothé, dit is onze nieuwe butler. Jean, mijn dochter Bettina Dorothé.

Betje: *(geeft Jean 'n hand, die deze grijpt en galant kust, beiden zijn meteen ondersteboven van elkaar, men ziet de vonken als 't ware overspringen)* Aan... eh, aangenaam.

Jean: *(kan haar hand niet loslaten, beiden staren elkaar gefascineerd aan)* Helemaal mijnerzijds, juffrouw, helemaal.

Han: *(tot Roos)* Nu kijk toch eens. Zo meteen vallen z'n ogen nog uit z'n hoofd. Men zou haast gaan denken, dat hij nog nooit enig vrouwelijk wezen gezien heeft. Hij staat haar aan te staren als 'n radeloze Sint Bernard, die door z'n drankvoorraad heen is! *(zijn hand op Jean's schouder)* Hé zeg, wilt u ons Betje soms hypnotiseren? Ik wist niet, dat dit ook tot de taken van 'n butler behoort.

Jean: *(ontwaakt, laat vlug Betjes hand los)* Neemt eh, neemt u mij niet kwalijk, maar hierop had ik eh, had ik niet gerekend. Ik heb aangenomen... ik geloofde... ik dacht...

Han: *(trots)* Zo'n juweeltje van 'n dochter had u zeker niet verwacht, nietwaar? Logisch, als je eerst kennis met de moeder maakt...

Roos: *(deftig, berispent)* Jo-han! Ik moet je toch verzoeken!

Han: *(meer in zichzelf)* En zo'n parel wil die doorgedraaide madam van mij bij de een of andere adellijke zeverzak tussen de lakens leggen! Die heeft de houtworm in d'r kop!

Betje: Wat mompel je daar zo in je baard, pa?

Han: *(onder de waarschuwende blik van Roos)* Ik? Oh, eh, niets van belang.

Betje: Ik geloof anders toch van wel hoor. Je brabbelde iets van 'n adellijke zeverzak, die ma in mijn bed wilde onderbrengen. Wat wordt hier achter m'n rug om gespeeld? Kom kom, pa, laat eens horen!

Han: O nee, m'n deerntje, ik zeg niets meer. *(doelt op Roos)* Vraag maar aan de gravin-moeder daar.

Betje: Wel ma, ik ben een en al oor.

Roos: *(ongelukkig)* Moeten we 't daar nu per se over gaan hebben? Notabene in 't bijzijn van 'n nieuwe medewerker?

Jean: *(voornaam)* Mevrouw kan zich geheel en al op m'n discretie verlaten. Een butler heeft weliswaar ogen, maar ziet niets. Heeft weliswaar oren, maar hoort niets.

Han: *(ironisch)* Hebt u soms nog meer lichaamsdelen die niet functioneren? Dan welterusten zeg. Gaan we hier interessante tijden tegemoet. *(in zichzelf)* Maar anderzijds hoeven we ons dan misschien ook geen zorgen om Betjes onschuld te maken.

Betje: Spaar me alsjeblieft jullie afleidingsmanoeuvres en vertel me wat gaande is. En 't interesseert me geen barst wie daar wel of niet bij is!

Han: Luister liefje, dan zal je vader het geheim wel voor je uit de onfrisse doekjes wikkelen. Je moeder heeft je namelijk voorbestemd voor 'n heuse graaf. Ze wil zijn, hoogstwaarschijnlijk van inteelt vergeven blauw bloed, vermengen met ons landelijk en ongecompliceerd snack- en schiettentenbloed, in de hoop, dat van die alliage ook iets op haar zal gaan afstralen. IJdele hoop overigens, want van 'n nijlpaard kun je nu eenmaal met de beste wil van de wereld geen gazelle maken.

Betje: (*ontdaan*) Maar dat zal toch zeker niet waar zijn?!

Han: O jawel, m'n kind. Ze heeft die vent, met dat ballpointspul in z'n aderen, samen met zijn azuurblauw uitgestoffeerde moeder, zelfs voor een meerdaags verblijf bij ons uitgenodigd, in de hoop, dat jij verliefd op 'm zult worden.

Betje: (*kwaad*) Waar ze dan op kan wachten tot Sint Juttemis! Ik ga toch zeker niet verliefd worden op commando! En aan iemand koppelen laat ik me al helemaal niet. We leven toch niet meer in de middel-eeuwen!

Jean: (*die zich bij 't een en ander toch niet zo echt happy voelt*) Als ik me misschien toch zou mogen terugtrekken? Ik weet weliswaar nog niet waarheen, maar ik neem aan dat u mij dat wel...

Han: O nee, meneer stijfmans, u blijft! Want voor u heeft mijn teerbemimde wederhelft, ter verwezenlijking van haar visioenen, ook 'n rol weggelegd. 'n Dragende zelfs! U wordt namelijk geacht ons in twee dagen tijds 'n snelcursus te geven in goede manieren, althans in zoverre, dat ons het gehaktballen- en fricandellenimago niet meer direct is aan te zien.

Jean: Ik moet u er in deze dan toch wel op wijzen, meneer, dat het geenszins tot de taak van 'n butler behoort, de opvoeder van z'n werkgevers te zijn.

Betje: Zeg pa, maar dit is toch wel echt van de gekke, laten we nu eerlijk zijn. Wat moet dat hele theater? Waarom zou Jean jullie moeten omturnen? Is dat dan soms zo verheffend, je anders voor te doen dan je in werkelijkheid bent?


Roos: Ja ja, maar de graaf de Rommedoer, of hoe hij ook mag heten...

Betje: Die kan me de rug op, en voor mijn part ook weer af. Dacht je soms, dat ik erom sta te springen 'n gravin de Rommedoer te worden? Heeft trouwens ook iets met kaas te maken, geloof ik, en die lust ik sowieso niet.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto